

Legea 2908/1921 pentru infranarea vagabondajului si cerșetoriei si pentru protectiunea copiilor

Legea 2908/1921 din 1921.07.09

Status: Acte în vigoare

Versiune de la: 9 iulie 1921

Intră în vigoare:

9 iulie 1921 An

Legea 2908/1921 pentru infranarea vagabondajului si cerșetoriei si pentru protectiunea copiilor

Data act: 4-iul-1921

Emitent: Parlamentul

CAPITOLUL I: Despre vagabondaj și cerșetorie

Art. 1

Vagabondajul și cerșetoria sunt interzise în tot cuprinsul țării, fiind considerate ca delictе.

Art. 2

Vagabonzi - adică oamenii fără căpătăiu - sunt aceia cari nu au un domiciliu statornic, nici mijloace de hrană și nu exercită - în mod obișnuit - nici o profesiune sau meșteșug, deși ar avea mijloace și puțința de a o face.

Sunt considerați tot ca vagabonzi, supuși la măsurile și pasibili de pedepsele contra vagabondajului, toți indivizii cari, fie că au sau nu un domiciliu oarecare, își agonisesc hrana practicând sau înlesnind pe cale publică acțiuni ori jocuri imorale, meserii degradatoare sau, în fine, orice acte ilicite pentru cari nu li s-a aplicat vreo altă pedeapsă.

Art. 3

Se consideră cerșetori, pasibili de pedeapsă în sensul acestei legi, orice persoană aptă pentru oarecare muncă și care, având mijloace de existență, sau putându-și-le procura, face apel - din obișnuință - la caritatea publică, cu scopul de a realiza beneficii personale, în orice mod și în orice loc.

Art. 4

Nimeni nu poate fi declarat vagabond sau cerșetor dacă nu are vârsta de cel puțin 10 ani împliniți.

Art. 5

Domiciliul cerșetorului este determinat de o reședință continuă într-o localitate timp de un an. El se dobândește și se pierde în modul prevăzut în regulament.

CAPITOLUL II: Instituțiuni de asistență și reprimire. Birourile de asistență**Art. 6**

Pe lângă fiecare comună reședință de județ se va înființa un birou de asistență, care va îngriji în legătură cu biroul de plasare a găsi locuri de muncă potrivită îndeletnicirilor celor ce caută de lucru, ajutându-i până la plasare.

Art. 7

Comunele sunt obligate să prevadă în bugetele lor un fond special pentru asistență. Din acest fond se va ajuta, cu preferință, cerșetorii găsiți inapți pentru orice fel de muncă.

Art. 8

Asistența socială înființează:

- a) Ospicii pentru infirmi și neputincioși;
- b) Școli de îndreptare și ocrotire pentru minori;
- c) Colonii de muncă.

Art. 9

Ospiciile de infirmi sunt destinate a primi exclusiv pe cerșetorii și vagabonzii infirmi și bătrâni, inapți pentru orice fel de muncă, pe cari justiția îi pune la dispoziția asistenței sociale pentru internare. Zisele ospicii vor putea primi și pe bătrânii, infirmii, nevoiașii cari vor cere și vor merita ocrotirea asistenței sociale.

Școlile de îndreptare și ocrotire vor primi pe indivizii mai mici de 18 ani împliniți, pe cari justiția îi pune la dispoziția asistenței pentru îndreptare și îndrumare către o meserie.

Coloniile de muncă sunt instituțiuni de corecțiune prin muncă și vor primi pe toți aceia pe cari justiția îi condamnă a-și executa pedeapsa în acest mod.

Art. 10

Orice persoană aptă pentru o muncă oarecare, internată într-o colonie, este obligată a exercita orice fel de muncă i se dă, potrivit aptitudinilor sale, așa cum se va arăta în regulamentul de administrațiune al coloniei.

Art. 11

Regimul interior din colonie, disciplina, chestiunea referitoare la remunerarea muncii, reținerile din salariu, se vor determina printr-un regulament special.

CAPITOLUL III:Constatarea vagabondajului și cerșetoriei.Triajul. Instanțele de judecată

Art. 12

Toți agenții forței publice, atât în comunele urbane, cât și în cele rurale, sunt obligați a aduce înaintea ofițerului de poliție din circumscripțiunea cea mai apropiată de locul unde s-a comis infracțiunea pe toți indivizii găsiți vagabondând și cerșind.

Art. 13

Ofițerul de poliție va instrumenta de îndată cazul, pentru a stabili dacă se află sau nu în fața unui delict de cerșetorie sau vagabondaj, ascultând și martorii de fapt, de vor fi.

De cele constatate va redacta un proces-verbal, semnat de toți cei cari au fost audiați, contrasemnat de agentul care a prins pe delicvent.

Procesul-verbal va arăta și instanța unde urmează a fi trimiși pentru judecată cei învinuiți de vagabondaj sau cerșetorie, conform art. 17 din prezenta lege.

Art. 14

Individul împreună cu actele adresate se va înainta în aceeași zi la biroul de asistență prevăzut la art. 15.

Cel mai târziu a doua zi va fi supus unui examen medical amănunțit. I se va stabili identitatea, starea fizică, starea mintală, genul de viață pe care îl duce, după care medicul își va da avizul dacă este apt sau nu pentru o muncă oarecare, sau urmează a fi trimis în îngrijirea unui spital sau ospiciu.

În localitățile unde nu vor fi birouri de asistență, medicul comunal respectiv are obligațiunea de a examina și tria pe cei învinuiți de vagabondaj și cerșetorie.

Art. 15

În orașele reședințe de județ se va înființa câte un birou de triaj al cerșetorilor.

Biroul primind dela circumscripțiile polițienești pe cei găsiți vagabondând, cerșind, și în genere pe orice persoană care nu poate justifica că are vreo profesiune sau meserie, îi va supune la examenul unui medic însărcinat special a face triajul lor.

Art. 16

La biroul de triaj se vor întocmi fișele respective conform dispozițiunilor prevăzute în regulament.

Art. 17

Vagabonzii și cerșetorii astfel triați vor fi înaintați de îndată la oricare judecătorie din localitate, iar acei cari intră în cazurile prevăzute la capitolele V și VI din lege se vor înainta direct tribunalului de județ.

Atât judecătoria cât și tribunalul vor judeca afacerea de urgență.

Prin hotărârea condamnatore judecătoria și tribunalul sunt obligate a dispune și arestarea inculpatului.

În cazul când inculpatul are martori de propus și când această probă e găsită utilă de judecătoria pentru desvinovățirea lui, afacerea va putea fi amânată pentru a doua zi.

Cel învinuit se va menține sub pază, iar martorii cari intră în competența directă a tribunalului se vor judeca de îndată în camera de consiliu, în complet de 3 judecători, ascultându-se și concluziunile ministerului public.

Atât cărțile de judecată cât și sentințele ce se vor pronunța în baza prezentei legi sunt fără drept de apel și recurs, iar în caz de condamnare ele vor prevedea arestarea inculpatului.

CAPITOLUL IV: Penalități

Art. 18

Orice individ apt pentru muncă, dovedit culpabil de vagabondaj sau cerșetorie în sensul acestei legi, va fi supus la pedeapsa colonizării pentru muncă dela 5 zile la o lună.

Pedeapsa va fi executată la o colonie de muncă ori în arestul poliției sau al primăriei comunei unde s-a săvârșit infracțiunea.

În timpul pedepsei cel condamnat va fi scos zilnic la munca ce necesită măturatul, spălatul și reparatul străzilor, măturatul și întreținerea grădinelor sau localurilor primăriei sau alte autorități publice hotărâte de primar sau în lucrări de utilitate publică.

În tot acest timp primarul sau aceia în interesul cărora se prestează munca va îngriji de cele cuvenite condamnatului în raport cu munca depusă.

Ministerul public e în drept a supraveghea îndeplinirea acestei dispozițiuni.

Art. 19

Este recidivă dacă în interval de un an dela executarea primei pedepse condamnatul va săvârși o nouă infracțiune similară.

În acest caz el e pasibil de pedeapsă dela o lună la 6 luni, fără aplicarea art. 60 din codul penal.

Executarea pedepsei se va putea face ca și în articolul precedent.

Art. 20

În cazul când după expirarea și acestei pedepse cel condamnat va săvârși înăuntrul unui termen de 5 ani dela executarea ei o nouă infracțiune similară, el va fi pedepsit cu colonizarea pentru muncă dela 6 luni până la 5 ani.

În acest scop instanța a cărei hotărâre a rămas definitivă o va aduce la cunoștința direcțiunii generale a asistenței sociale, care va îngriji pentru executarea strictă a acestei din urmă măsuri.

Art. 21

Vagabonzii și cerșetorii găsiți inapți pentru orice fel de muncă, precum și minorii mai mici de 18 ani împliniți nu vor fi condamnați, ci vor fi puși prin hotărârea tribunalului la dispozițiunea asistenței sociale, care îi va putea reeduca, internă sau plasă.

Art. 22

Cei declarați vagabonzi sau cerșetori, de naționalitate străină, vor fi isgoniți din țară, după executarea pedepsei, din ordinul guvernului.

CAPITOLUL V: Despre vagabonzii și cerșetorii minori

Art. 23

Copiii mai mici de 18 ani cari se vor găsi vagabondând, cerșind sau exercitând meserii nepotrivite cu vârsta și aptitudinile lor, în scopul de a-i face folositori societății, pot fi ridicați de organele împuternicite de asistența socială și internați, cu autorizația justiției, în școlile de îndreptare pentru minori, unde vor fi ținuți până la majoritate, căsătorie sau intrare în armată. Asistența socială poate încredința ocrotirea și educarea lor unei instituțiuni de binefacere, subvenționată sau autorizată a funcționa de organele asistenței sociale, dacă își ia obligațiunea formală a ținerii, îngrijirii și supravegherii lor sub controlul organelor de asistență socială a ministerului muncii și parchetului respectiv.

Art. 24

Minorul însuși poate cere tribunalului a încuviința să fie încredințat la una din instituțiunile prevăzute de art. 23.

Art. 25

Părinții și tutorii vagabonzilor și cerșetorilor minori nu se vor putea opune la internarea lor decât dacă vor face dovada că au o stare materială și morală suficientă pentru întreținerea și educarea lor sub controlul asistenței sociale.

Această intervențiune se va face la tribunal, care, ascultând și concluziile ministerului public, se va pronunța odată cu judecarea chestiunii pentru punerea minorului la dispozițiunea asistenței sociale.

Art. 26

În aceleași condițiuni pot fi internați pentru îndreptare și copiii la stăruința părinților sau tutorilor lor în cazurile prevăzute de art. 329 din codul civil.

Art. 27

Minorii nu vor putea fi scoși de părinții sau tutorii lor din instituțiunile unde au fost internați până la majoritate, căsătorie sau intrare în armată.

Tot timpul acesta însă asistența îi poate încredința la diferite ramuri de activitate, iar munca și întreținerea lor se va face sub controlul asistenței sociale.

CAPITOLUL VI:Diferite infracțiuni săvârșite de vagabonzi și cerșetori

Art. 28

Vagabondul sau cerșetorul care se va găsi îmbrăcat cu port schimbat, sau cu arme, chiar dacă nu le va fi întrebuințat, ori dacă se va găsi la dânsul pașapoarte sau bilete de drum false, sau pe nume de alte persoane, ori având asupra-i orice unelte cari să poată fi folosite, fie pentru săvârșire de furtușaguri sau alte delictе, fie spre a-i înlesni mijloacele de a intra prin case, va fi pedepsit cu munca în colonie dela 1 an la 2 ani, fără aplicarea art. 60 din codul penal.

Art. 29

Se va pedepsi cu munca în colonii dela 6 luni la 1 an:

Orice cerșetor, chiar invalid, care va intra într-o locuință sau într-un loc închis, fără învoirea proprietarului sau celor ce locuiesc acolo;

Orice cerșetor invalid care va simula răni sau infirmități pentru a provoca mila obștească.

Art. 30

Se va pedepsi la muncă în colonie corecțională dela 6 luni până la 2 ani:

Cerșetorul care va căuta să provoace mila obștească cerșind cu copii mici în comunele unde sunt instituțiuni publice recunoscute de Stat pentru a-i primi.

Se va pedepsi cu aceeași pedeapsă:

Oricine va cerși întovărășit, afară numai dacă nu sunt soți și soție, tată sau mamă, cu copii mici, în locul unde nu sunt instituțiuni publice, recunoscute de Stat, pentru a-i primi; orbul și cel care îl conduce sau un infirm de ambele picioare și cel care îl conduce;

Cu aceeași pedeapsă se va pedepsi atât cerșetorul cât și tovarășii săi;

Orice cerșetor sau vagabond asupra căruia se va găsi efecte de o valoare mai mare de 200 lei și care nu va justifica proveniența lor.

Art. 31

Se va pedepsi cu pedeapsa muncii în colonie dela 1 an la 3 ani cerșetorul sau vagabondul care întrebuințează amenințări sau violențe.

Dacă un asemenea cerșetor sau vagabond s-ar găsi îmbrăcat cu port schimbat sau va purta arme, deși nu le va fi întrebuințat, sau va avea asupra-i uneltele prevăzute la art. 28, se va pedepsi cu maximum acestei pedepse.

Art. 32

În toate cazurile prevăzute de acest capitol, art. 60 din codul penal este inaplicabil.

CAPITOLUL VII:Dispozițiuni finale

Art. 33

Orice cerșetor internat într-un ospiciu pentru infirmi și neputincioși, după o ședere de cel puțin un an, va putea cere asistenței sociale a fi pus în libertate dacă va justifica că a dobândit mijloace suficiente de existență, sau că altcineva își ia obligațiunea formală a îngriji de dânsul spre a nu-l lăsa să mai cerșească.

Cel pus astfel în libertate, de va fi prins din nou cerșind, se va interna a doua oară și nu va mai avea dreptul a cere punerea în libertate.

Art. 34

Asistența socială poate pune în libertate pe orice individ internat într-o școală de îndreptare sau ocrotire pentru minori, dacă va judeca că internarea lui nu mai este necesară.

Art. 35

Toți cei prevăzuți la art. 33 și 34, dacă prin orice mijloace, altele decât cele indicate de aceste articole, vor reuși să-și recapete libertatea, vor fi urmăriți și internați din nou, fără a mai putea avea în viitor beneficiul liberării prevăzut la art. 33 și 34.

Art. 36

Paza tuturor instituțiilor menționate la art. 8 din prezenta lege cade în sarcina autorităților militare.

Corpurile de trupă, la intervenirea direcției generale a asistenței sociale, sunt obligate a da efectivele suficiente pentru a face oriunde paza cerșetorilor și vagabonzilor cari execută lucrări de orice fel.

Art. 37

Data punerii în aplicare a prezentei legi se va determina de ministerul muncii printr-o deciziune ministerială.

Deciziunea va arăta dacă legea urmează a se aplica deodată în întreaga țară, sau treptat în diferitele județe.

Art. 38

Toate dispozițiunile contrarii prezentei legi sunt și rămân abograte.

Această lege s-a votat în Senat în ședința dela 14 Aprilie 1921 și s-a adoptat cu majoritate de șase zeci și nouă voturi, contra cinci.

Președinte, General C. Coandă	
(L. S. S.)	Secretar, I. Br. Hodoșiu

Această lege s-a votat de Adunarea deputaților în ședința dela 18 Iunie anul 1921 și s-a adoptat cu unanimitate de nouăzeci și opt voturi.

Președinte, Duiliu Zamfirescu	
(L. S. A. D.)	Secretar, Nicolae Manolescu

Promulgăm această lege și ordonăm ca ea să fie investită cu sigiliul Statului și publicată prin Monitorul Oficial.

Dat în București, la 4 Iulie 1921.

(L. S. St.)	FERDINAND
Ministrul muncii și ocrotirilor sociale,	Ministrul justiției,
Grigore L. Trancu-Iași	M. Antonescu

Publicată în Monitorul Oficial cu numărul 76 din data de 9 iulie 1921